životními zájmy. Spis, věnovaný německé studující mládeži, z níž vyjdou budoucí vůdcové národa, zřejmě napovídá, o jaké vůdce se Hold-Ferneckovi jedná: politika odvety, mající pro politiku Locarna pouze ironické narážky je traktována v této »Učebnici mezinárodního práva«, v níž mezinárodní právo je popřeno, aby »die Staatsräson« byla prohlášena za jediné směrodatného činitele pro mezinárodní politiku států, pojatých Hold-Ferneckem jako nadlidi, jako obří bytosti, žijící podle svých vlastních zákonů, v nichž mocenská stránka daleko převyšuje právní. Ohlasy doby, v níž před padesáti lety bylo dlouze uvažováno o právní povaze mezinárodního práva, a s nimiž se čtenář v Hold-Ferneckově posledním spise nepřestává setkávati, jsou tím nejzajímavějším, co tento mu může poskytnouti. Dr. Jelínek.

**JUC. Jiří Veselý: Pře líčení před českým soudem zemským.** Scénická rekonstrukce z první poloviny XVI. stol. — V Praze 1930. Sešit č. 7. Práce ze semináře prof. Dra. M. Stiebera. Stran 32. — Nebyla snad dosud vůbec vydána seminární práce toho druhu, jako je práce Veselého. Autor, který v prosinci r. 1928 scénicky předvedl při přednášce o římském civilním procesu »legisactionem per manus iniectionem«, rozvinul před námi pestrý obraz českého civilního procesu; procesněprávní námět oděl do dramatického roucha. Pokus jeho můžeme hned spočátku prohlásiti za zdařilý. Předmětem tohoto dramatického dílka je prostický námět, který autor čerpal z půhonného kvaternu menších desk zemských. Dva páni čeští se soudili o poddanou, sirotka. Žalobce ji chtěl provdati za svého poddaného, leč tato dala **přednost** poddanému ze sousedního panství (žalovaného) a opustivši **rodnou** ves, sběhla se statků svého pána na panství sousední a byla tam se svým milým oddána. Takovíto sběhlí lidé bývali vraceni svému pánovi bez ohledu na to, že byli na druhém panství oddáni a že se tím manželství ruší. Tak také nalezl zemský soud v tomto případě. Autor však »licentia poetica« toto rozhodnutí v jeho drsnosti zmírnil. Uložil sice též žalovanému povinnost vrácení sběhlé poddané, ale zároveň **uložil** povinnost vydání jejího manžela. In compensationem přikázal žalobci, aby žalovanému dal toho poddaného, za nějž chtěl osiřelou kmetičnu původně provdati. Tak »Dorota sirotek při tom pořádném sjití manželském zachována byla«, jak praví podtitul. Tedy »happy end«. Děj sám, který by byl sotva naplnil toto miniaturní drama o 8 obrazech, byl ku svému prospěchu rozhojněn o řadu detailů, právně i kulturně-historicky zajímavých (přísaha nového soudce, svědčení půhonů, zajímavá scéna přísahy se zmatkem a j.). Velká většina těchto vsuvek i vlastní »pře líčení je podloženo současnými právními prameny (Všehrd, **zemská** zřízení, desky zemské), takže pod čarou je vlastně těžiště této zajímavé práce. Není ovšem bez zajímavosti, že autor opětně »licentia poetica« změnil soudní příslušnost. Pro řízení o lidech sběhlých je totiž kompetentní m e n š í s o u d z e m s k ý, zatím co autor vědomě p.ojednává při, která je námětem jeho práce, před z e m s k ý m s o u d e m v ě t š í m. Důvod toho naznačuje sám autor (str. 6) vědecká přesnost ustoupila divadelní efektnosti, jež přirozeně při rušném řízení před větším zemským soudem je rozhodně větší. Jak patrno bylo třeba, aby autor svládl nejen značný aparát vědecký a osvojil si archaický styl řeči, jímž je práce psána — ale bylo beze sporu třeba značné míry fabulace, aby celkem prostý právní námět byl oblečen do dramatického roucha. Bylo ovšem nutno sáhnouti k určitým kompromisům, aby netrpěla ani prvá ani druhá složka díla. I to se však autorovi podařilo. Jeho knížka se dobře čte a odborníky i neodborníky bude jistě přijata se zájmem. — Po stránce technické pro ev. nové vydání navrhujeme, aby scénické poznámky byly tištěny menším tiskem. Nepochybujeme, že toto ojedinělé zpracování právnické látky bude jistě přijato se zájmem. JUC. Josef Kubálek.